

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2020 - 5425
Den 10. maj 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 12 til L 229, forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om skove, dyrevelfærdsloven, lov om mark- og vejfred og færdselsloven (Adgang til at etablere naturnationalparker og obligatorisk digital kommunikation m.v.), stillet den 29. april 2021 efter ønske fra Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål nr. 12 til L 229

” Vil ministeren redegøre for definitionerne af henholdsvis et sultent dyr, et dyr der sulter og et udsultet dyr samt for, hvordan det i praksis sikres, at dyr i naturnationalparker kan være sultne, men at de ikke sulter og bliver udsultede?”

Svar

Jeg har anmodet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri om bidrag til besvarelse af spørgsmålet. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har indhentet bidrag fra Fødevarestyrelsen, der kan oplyse følgende:

”Fødevarestyrelsen forstår ”sulten”, ”sulte” og ”udsultet” på følgende måde:

Fødevarestyrelsen vurderer, at når et dyr er sultent, skal det skaffe sig føde. Når et dyr sulter, er det fordi, der ikke er egnet føde tilgængelig. Står det på mere end ganske kort tid, bliver dyret udsultet. Dette indebærer lidelse og sygdom og kan i sidste ende føre til død.

Dyrs trivsel bliver ikke altid bedre af, at der altid er lettilgængelig føde til rådighed, men der skal altid være mulighed for at opsøge fødeemner, så de fysiologiske behov bliver dækket.

Dyr må ikke sulte. Derfor skal der i naturnationalparkerne foreligge planer for, hvilke tiltag der skal sættes i værk, hvis der opstår fødeknaphed. Dette kan f.eks. ske ved at fjerne dyr fra området, så der er tilstrækkelig føde til de tilbageværende dyr. Der skal desuden ske en løbende regulering af bestanden, så denne er tilpasset områdets størrelse og tilgængelig føde.”

Der henvises i øvrigt til svar på spørgsmål nr. 11 til L 229.

Lea Wermelin

/

Charlotte Brøndum